

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csötörtök

163. szám.

Pest, september 21. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

A Marczius Tizenötödike politikai hirlap october—decemberi évnegyedre előfizetheti helyben egyedül a Kiadónál, 2 ft. 30 kr. postán mindennap borítékba küldve 3 frt. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben egyedül a Kiadónál s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizettetek.

Pest september 21.

Mint gondolni lehet nem hiányoznak e hazában olyan madarak is, kik az ellenség közeledténél hírére szívükben egy kis titkos örömet éreznek.

Illyen fajtájú nép vagy aristocrata vagy táblabíró vagy spieszburger.

De ha valaki a földön ugy ezen emberek fognak megcsalatozni.

A magyar reactionarius párt, azt hiszi, hogy az ellenség győzedelme után mint marczius előtt ismét övék leend a dicsőség; az elcsapott adminisratorok megjavított fizetéssel Kreiszhauptmannok lesznek, az aristocraták előhuzathatják pompás fogataikat, cselédjeiket aranyba ezüstbe öltöztethetik s dözsölni fognak a fővárosban, hol a canaille őket továbbra is süvegelni fogja.

Szegény vakok.

A táblabíró azt hissi meg menekszik a sok új delgoztól, nem fogja fülét verdesni a sok ministeri parancs, hanem lesz ismét vármegye s övé lesz a kizárólagos jog politikát üzni, melly mesterséget a marcziusi napok óta leginkább csak pennával lett szokás üzni, a mihez pedig ő nem értett.

A spieszburger reméli: hogy azután nem kellend annyit fizetnie, kereskedése, mestersége jobban fog folyni. Kardok s puskák helyett az emberek ismét finom posztókat, csipkéket és szalagokat fognak vásárolni, fényes táncz-vigalmak, kirándulások a zöldbe és pakkene hendli idők fognak beállani az unalmas fegyver gyakorlatok helyébe.

Ezt várjátok csak ti szegény vakok.

Az idők furcsán forognak, az emberekről nagyon hulladoznak a viselt álarczok.

Jellacsich közelg. Terve nagyszerű. Számítatlanul nagyobb, mint egy egyszerű reactionariusé lenne. De terveivel nagy mélyen hallgat, s csak akkor áll elő vele, ha győzött.

Tekintsük ugyan is, minő elemekből áll a horvát erő, és első pillanatra átfogjuk látni, hogy abban sok van azon férfiakból, kikről semmi esetre sem lehet feltenni, hogy azok a reactio zászlója alatt viaskodhatni nagy kedvöket lelnék.

Ha a nyilvános iratoknak hinni lehet, a horvát ifjúság egészen Jellacsichal tart, miből következtetni, hogy ezen osztrák general, a Wiener Zeitung ezen Coriolánja, egy általában nem az, mint a minek látszik.

Vagy ha az, akkor azon embernek, kik most vele tartanak, nagy reménységök van, hogy időnap előtt a mozgalomnak új nevet, új zászlót adandnak.

A program, mellynek értelmében az ellenség országunkba tört, egy halva született documentum, arra bizony egy pár nyugalmazott schwarczgelb tisztén kívül senki e földön lelkesedtséget nem érezhet.

Példának okáért, mi oknál fogva feküdnék a horvát földmivesnek, vagy nemzetét szerető horvát ifjunak szívében annyira az újabb magyar alkotmányt elnyomni, ha csak ez alatt nem egy más czélt akarnának egy uttal, s egy eszközzel elérni.

Becsületes ember végtelenül örvend annak, ha a szomszéd ország alkotmányos szabadságot nyer. Illyen gondolkozásnak mindenesetre számosan lesznek a horvát táborban is.

Azért az ő egyedüli céljok itt az összes osztrák birodalmat szlávva tenni.

És midőn erről van szó, minden meg van magyarázva, mit várhatnának e rendszer felemelkedése után a harczból fenmaradt magyarok, legyenek azok reactionariusok, táblabírák, meg van magyarázva, mit várhatnak a pesti németek ha mindjárt spieszburgerek is.

Ugy látszik, hogy néhány nap kell még s ki fog sülni, hogy a lieber Freiherr Jellachich a bécsi cammarillának nagyon fejére fog nőni.

Ha a provinciákon három erős hadvezér feltűnik, a dynastia irtóztatóban hoppon maradhat.

Mind ez azonban ránk nézve nem vigasztalás. Sőt annál rosszabb.

Ránk nézve Jellacsich akkor legkönnyebben legyőzhető, ha ő csak a reactio eszköze, ha ő tovább is shack figurája a bécsi dynastiának, ha e dynastiától függ kimondani, hogy mikor ne tovább.

Azonban máris kilátszik, hogy Jellacsichot, ha elejénte nem is volt akarata, a pansláv áradat egészen elragadta.

Az austriai dynastia le akarja vetni a német bugyogót, szlávok szór csuháját akarja felvenni.

Az olvasó láthatja, hogy az uralkodó háznak a német is csak olyan perchara natio, mint a magyar.

Ime mindnyájan csak pusztá anyagi birtok vagyunk, melly felett ők parancsolhatnak, szivhatják pénzünket s a burgban kevély és válogatott udvart tarthatnak, nem sokat gondolnak vele, ha a milliók boldogtalanok, ha pusztítás, rablás és gyilkosság terjed az országban, mit nekik a népek legszentebb kincsel, a nemzeti érzelem, alkotmányos szabadság, ezek előttök mind affélék, mellyeket sárba lehet tiprani.

A dynastia bele egyezik, hogy a magyar faj képviselői kiirtassanak. Bele mer fogni, hogy Bécs városát szlavizálni kezdjék, csak azért, mert századok alatt tapasztalta, hogy az absolutismus csak e fajnak felemelkedéséa alapíthatja meg magát.

A historia rútabb háladatlanságot nem mutat hat fel.

Lenne csak a magyar olly szolgálékú nép, majd kipuskázhatná velünk, s a németekkel még a legutolsó szláv nyelvű lutheranus papot is, mert utoljára is bizony a kit a sors azon kegygyel nem áldott meg, hogy szlávva születessen, nem igen van kedve azzá lenni.

A szláv elemnek még eddig a világban semmi érdeme sincs a civilisatio, tudomány, és alkotmányosság mezőiben.

Egyedüli érdeme, hogy sokan vannak, hogy ha összeállnak, nagy anyagi erejük van.

A szlávoknak pedig nagy érdekök van összeállani, mert igen kényelmes dolog leend bele ülni azon kész szerzemények közé, mellyet a magyarok, s még inkább a németek összeszerzetek.

Majd meglátandja a német spieszburger, ki most a sok fizetés miatt békétlenkedik, hogy fog neki esni, ha az ellenség minden számadás nélkül röviden azt fogja mondani: hogy neki például 24 óra alatt ennyi és ennyi pénz teremessék elő.

Ezen öszvegnék fele, s a hozánkállás megmenethetné, függetlenné tenné a hazát, midőn később a veszteség után, midőn sorsunk az elnyomatás leend, kénytelenitendünk ellenségeink minden költségeit búsásan megfizetni.

Aristokraták, táblabírák, és spieszburgerek még most van idő a választásra.

— Az igazat megvallva, midőn az egyesült státusok hadat viseltek Mexicoval, sokkal jobban tudtuk a seregek állását, mint most a miénket.

Három nap óta semmi új hír. Minden csak mendemondákon alapszik. Egyik ember esküszik, hogy Jellacsich Kanisát meggyújtván, ijedében haza futott, másik, hogy már Siófokon volna, a honnan, ha így halad, míg a hír ide érkezett, akár Fehérvárat is elfoglalhatta.

Ugy látszik, az ellenség csak mutatja, hogy egyenesen Budára szándékozik. Ő azt nem teszi, míg háta megott egy sikerült lázadással magánál mindent biztosítva hagyhat.

Népünk mindenütt irtózáttal fordul el azon ellenségtől, s a legtanulatlanabb ember is érzi, hogy kivel kell tartania.

A megrendelt felkészülés sikeresen halad, a nép tömegben gyűl egybe kapával, ásóval, kaszával és vasvillával.

Az ellenségnek szándoka, Baranya megyét egy szegletbe szorítani, s az ott levő két ezer szuronyos puskát, s néhány ágyut elfoglalni. Ellenében már történtek intézkedések.

A képviselők házában az urberi dolgok folytak. Számadás korcsmáros nélkül.

Komárom felszólítására 300,000 pengő adott kamat nélkül kölcsön fejében. A miniszterelnök felszólított, ha valljon jól áll e, hogy Komárom vára biztos kezekben van.

Battyáni soha sincs az ülésben. Jól teszi, ha az alatt a honvédelme ügyében dolgozik, hanem a fentebbi kérdésre mindenki ohajtva várja a feleletet.

Buda, september 21.

Hány hét a világ szerkesztő?

Ezt öntől azért kérdelem, mert most ez a napi kérdés, melyre felelet helyet fejüket lesütik az emberek, mint a féle bátor sajtóperekkel és duellumokkal szemközt nézett ember — gondolám — majd mond nekem valami okosat.

Jellacsich naponként közeledik, hátunk borsózik szajmetsző kardja szagától, a gazdag zsarolástól fél, a háztulajdonos congreg-rakétáktól, a ministeriálisok zsáros hivatalaik, a követ diurnami elvesztéséértől, a mesterember ingyen munkától retteg: — a veszendő félben álló hon és szabadság felett könyezni — a szegénynek jutott, ki e drága hazában nem pénzt, nem vagyonát félti, hanem félti azon földet, melyet őseiak vére nedvesített, s mellyen kívül e világon a magyar számára nincsen hely; félti az arany szabadságát, mellynek bizása életével azonosult.

Régei lányszák, hogy a haza veszélyben van. S az emberek nem az, hogy mentő szerekkel gondoskodnának, hanem összedugva kezeiket, sietnek élni a magyar világban, melyet né-

mellyek már csak kórhéig tartónak hisznek. A nagyurak azon gondolkoznak, hogy assekurálnak vagyonukat, Pest úrített a Dunapartot, hogy Jellacsich Budára érkeztekor elébe tévedhessen, a követ duplázza a fagyallat, mert holnapi portióját kitudja nem horvát serezen falja-e be; a többi ember szőlőt szed és pityókat ás, gondolva, hogy az Isten most is az, ki tavaly volt s ha akkor el nem vesztünk, most is csak megélünk úgy a hogy.

Az országgyűlésen pedig arról disputálnak hogy miképpen történjék az urbéri kármentesítés. Egyik képviselő azt a status kezéből nem akarja elfogadni, másik pedig a privátusoktól: — no hiszen csak várjanak Jellacsichra, ő majd ad bonificatiót a hátukra vagy feljebb egy izzel, oda, hova az előtt szent István keresztelt szokták akasztani.

Ministert már három napja, hogy nem láttam s nem tudom de nem is akarom tudni van-e, vagy egy szélese világon.

Szóval, a haza megmentéséről senki sem gondoskodik.

Pedig Jellacsich, mint mondják, már Siófokon van.

Tegnap ástunk vagy 400-an Buda alatt, azt mondták, hogy — redoute lesz, a horvátok ellen; de biz a mint én láttam diadal-ív is csak ép olly könnyen lehetend belőle. —

Az ellenség négy napi járó földre tölünk, a fővárosban száz halvan ezer ember — és sánctot mindössze négyszáz és!

Négyszázannak vannak, kik e szóra, hogy a haza nem csak veszélyben, hanem már veszendő felé van, kapát ragadnak kezeikbe, hogy próbálják betemetni azon sirt, melyet az ellen nekünk s nemzeti becsületünknek készített!

Négyszáz ember vakondok turkálása egy ruzás Jellacsich seregének; ha így megy a munka, éppen harmadfél redoutelesz készen, mikorára a bán ideér.

E hanyag felszemvevés, megbocsáthatlan közönyösség — vesztünket idézi elő. Itt Budán már ujra csiripelnek a stiglinczek, emelgetve, schwaczgelb bobitájukat, s kancsal hunyorgatásuk gazcélók jelentőségével legelnek a magyar emberen, valahányszor az Agramer vagy allgemeine fenhéjázó hasábjából, jövendőjük dicsőségét kiolvassák.

A városház két fejű sasáról is az idő lekoptatá a nemzetiség martiusi borítékát, s most ujra biztatólag mosolyog falairól a hazafias devise „sub umra alarum tuarum.“

A spiesburgerek legkényelmesebben plihennek grószvaterstuljokon, s számítják, hogy a mindszenti nagy illuminációt nem lehetne-e egy más tisztelgési czéllal is egyszersmind összekötni. —

És e szabad honért égő keblem elborult illy baljóslatu dolgok látásán. Hát azért küzdünk-e föld megszerzéséért, s megtartásáért, szláv, török, német, tatár, görök s isten tudja ki ellen századokig, hogy midőn alig van, melly alatt elhulott apáknak pora nem nyugodnék, midőn az egész

ország egy szent ereklyévé lőn, mellynek minden porszeméhez egy dicső historiai multnak édes emléke köt, midőn érettünk elvérzett őseink sirjából a szabadság borostyánra nyulnék föl, melly megteremné a bőség szarvát s abból boldogság áradna a nyomor kinzott nemzedékre — hogy akkor kellessék elvesztenünk e hont, önvétünk miatt; s a mulasztás és gyávaság vétkének szörnyű érzetében rablánczot emelni, mellynek csörgése nem szánakozást, de gúnyt és megvetést idézend elő, más szabad népek ajkain, kik szabadságukat nem csak Istenre való apellálással szokták és tudták megőrizni.

Már elhiszem, hogy nem sokára beteljesedik azon jóslat, miként Magyarországnak keleten van jövendője; mert ha innen kivernek, nolle velle fel kell keresnünk Atelkuzut, s kelet népe majd igazán keletről fog a nyugoti elhagyott kanahánra savanyu szemekkel kacsingatni. —

De leteszem a tollat, s kapát fogok markomba; Isten önnel.

Cserző Benze.

Mákvirágok.

— Bécsből felszólítottunk annak tudatására, ha igaz e, hogy sorkatonáink — mihelyt a fővárosba érnek — alle den Pest kriegent?

— A budai vár oldalában Jellacsics fogadására Redoute-okat építenek, miután a pesti Redoute a nemzet képviselői által van elfoglalva. Jellacsics e figyelemnek bizonyosan igen örvendeni fog, kivált miután az ikervárosok életvidor lakói fogadást tőnek őt úgy megtánczoltatni, hogy azt teljes élete napjaiban el ne feledje. Az említett Redoute-ok egyébiránt a derék előlánczos Mack rendezése alatt fognak állani, ki ígéretet tőn, hogy valamint a tánczrend a legkielégítőbb leend, s a három a táncz kiáltásokra is kellő figyelem fog fordítottani, ugy másfelől a palaczkok egész a 60 fontosokig fognak durrogni. A világitás a legfényesebb leend, a csilárok csupa Breanglasból összeállítván, s mille lángok fognak szüntelen fellobogni. A szünóra alatt egyszerű vacsora leend, mellyel Jellacsics a place d'honneur-t foglalandja el, s bizonyosan jól fog lakni.

— A pesti redoute a budai építés alatt levővel farkas szemet kezd nézni. Rosz kedvének okát ugyan nem tudjuk annyi csakugyan igaz, hogy míg Budára a pesti redoute-ból útik a tactust, addig dolga jól megyen, de ha egyszer onnan Jellacsics notája hangzanékát, akkor eb fujná s kutya járná. Azért vigyázat polgárok, nehogy a kedves bán a budai redoute-oktul a pesti redoute-ig valami eton módon villanytelegraphot állithasson.

— Miért szagatták le derékn sorkatonáink — mult napokban — egyenruhájokról a fekete sárga zsinort? Azért mert hallották, hogy a hadügyminister műhelyében egy katonai állítási újabb törvényjavaslat van munkában, melyre még több zsinorra van szükség.

— Az emberek egy része azon töri fejét, vallyon melyik azon nyolczadik tárcza, melyre még ministerjelölt nem találtatott? Némelyek azt hiszik, hogy az a kereskedelmi tárcza, s ezt abból gyanítják, mert minden tárczák közt ez az, melynek hitelo a lelépett minister után leggyengébb lábón áll.

— Éppen most halljuk, hogy az ürességben levő tárcza csakugyan a kereskedelmi ministeré s hogy ezt ideiglcen a ministerelnök viszi. Mi ezt nem helyeselhetjük, miután gr. Battyáninak különben is elég dolga van, s még is egy olly tárczát is hordoz, melynek már csak azon okból is legnehezebbnek kell lenni, mert belőle eddig elő még semmi sem jött ki.

— Azt is sok ember szeretné tudni, valyon ki lesz a nyolczadik minister? Mi részünkről — feltéve, hogy a kereskedelmi tárcza betöltendő — Gál Jánost ajánljuk, kiről tudva van, hogy a selyempillék különféle alakváltoztatásait a legnagyobb studiummal és sikerrel fűrészte, s — ha nem csalodunk, — a czukrot is nagyon szereti, ha mindjárt répából készült is.

— Egy jó barátunk — kinek egy ösmerőse a ministerelnök irodájában levő valamelyik írónk borbélyja által beretváltatni szokott önkéntes honvéd legkisebbik füstvérének nagybátyja — egész bizonyossággal tudatá velünk, hogy — Szenttamás bevételtett, s a rászok egyről egyig mind leprittattak. Az elfogott 40 ágyút mindenkén kétféjű sas és Wien jegy látható.

— Egy hirdetésben egy universal gyógyszer ajánlatik mindenféle bajok és betegségek ellen, französische Lebensessenz czim alatt. Ezen orvoszer legkivált ajánlható a fekete sárgaságban, elszorodási félreértésekben és nyárspolgári rövidlátásban sinlődőknek, valamint igen jó sükerrel használható a táblabírói politica és az első magyar felelős kormány iránti bizalom apostolai által. A gyógyszer egyéb iránt egy másik t. i: Prager Tropfen czim alatt is kapható s ez értelembeni hatályos működéseiről senki sem kételkedhetik, ki azoknak jul. 15-ki használatáról Prágában tudomással bír.

— Tudósítatunk miképp a Kárpátok egyik legkietlenebb részében, hol az állati és növényi tenyészet megszűnik, egy oduba mélyen behúzódva találtatott — egy heves megyei bizalomszavazo, ki hogy az első felelős független magyar ministerium üdvös politikájában hitet megtarthatassa a katonai törvényjavaslat után kénytelennek érezte magát a vad természet olly vidékére menekülni hová még a madár se jár, annál kevésbé a Közöny. A hitben üdvözült táblabíró kezei közt az 1848-iki törvények találtattak, szájából pedig

erőgtön jégosappá vált szók „Éljen az első felelős függ... a többi betűknek — hihetőleg a boldog hívő lelkének elszárlása miatt — sommi nyoma; de ezek a rásütő nap arany sugárainál cristalisalt cseppeiken át a leggyönyörűbb sárgaszint játszák, melyhez az átilla sötétsége igen szép fekete seget költsönöz. A boldogultnak egyik oldalzsebében, a Marcius 15 kének — a spectabilis remete vadonba vonulásáig közölt — számai találtattak rendkívüli gondal bepakkolva és a sok olvasás nyomait, — mint piszkos ujjnyomok, könnycseppek sat. — magán hordva s mottojuktul, — mely csinosan kiharapva volt — megfosztva. Végre a lelketlen testől mintegy tíz lépésre, egy tíz íves, Csikianus stylusban irtt s Nagy Gedeon ellen intézett czáfolat fedezett fel. — Nyugodjanak békében porai, mert lelke bizonyosan a menyeknek bondoirjában van már.

— Egy ministerialis titkokba avatott emberől hallottuk, hogy gr. Battyáni Lajos a kereskedelmi tárczát csakugyan a gr. Battyáni Lajos viszi, s mint két minőségben működő minister kétféle alakban jelenik meg a vele érintkezni kívánók előtt. Ha valaki ugyanis a ministerelnökkel akar szolani, egy hatalmas Schlafrokba, vörös bugyogoba, és sárga sarukba bñjt s könnyű kötött siphával fedett fejü egyén elibe vezetetik, kitől szavaira azon stereotyy felelet nyeri, hogy „ne alkalmatlankodjék“. — A ki pedig a kereskedelmi ministerel ohajt találkozní, az elibe gr. Battyáni átállában, fején mit einem Zuckerhut, s ajoin egy buskomoly „mi tetszik?—kel jön, s a kérelmesnekadni szokott válasszán azon más stereotyy kifejezés van, hogy én itt mit sem tehetek.

— Ugyanazon ministerialis egyéntől hallottuk, hogy Battyáni Klanzaltól a kereskedelmi tárczával együtt a Kakukot is átvette, s számára egy mestert fogadott, ki a josló madárnak — egy e végre különösen megrendelt Werkin — mindennap 4 óráig leczkét ad. A tanítvány azonban nagyon durae capacitaiss puernek lenni mondatik s még minedig egy hangot se tudott megtannani.

— Egy a Szent-Tamási táborból visszaérkezett — képviselő ugy nyilatkozott, hogy Mécs Záros sokkal jobb minister mint hadvezér. Uns ist kanibalsch wohl!

Csernátoni.

Pest september 20.

A kecskeméti kiállított, nemzetörileg felruházott s mindenkép felszerelt 318 egyénből álló önkényes magyar csapat Ivánka őrnagy ur seeregéhez csatlakozandó, tegnapi délben érkezett ide.

Kecskemét sokat áldozott már a hadvitelre.

A verbászi táborba két izben leszállított 925 nemzetör felszerelését, hozzá gondolván az egyének saját zsebjékből fejenkiat kiadott költségeit 100,000 vfrára lehet tenni.

Ez újabb kiállítás belé került városunknak közel 50,000 vfrjába.

Mindazonáltal Kecskemét város Czegléd és Körössel egyetértőleg, még sokkal nagyobb áldozatokra is kész.

Álgyú telepeket uraim e lelkesült magyar városoknak és fegyvert kellő mennyiségben s ök eléggé magyarok és értelmesek védelem állapotban ugymint támadólag is csodákat művelni a camarillának hazaáruló banditái ellen.

Jászkun uraimék eléggé gyengédtelemek bennünket csatatéreni gyávassággal vádolni.

Nem volt érkezésem a marcius teguapelőtti számját megolvasni, melyben mint mondják — azelőtt ellenök nyilvánított védcikkemre egyvalaki stentori hangon felszóllal.

A többek közt halom az áll: miszerint, ha a jászkunok a Szenttamási ostromkor ott állának, hol a Pestmegeiek, a sánczek most bevolnának véve.

Higyjék el uraim, mig azzal a cigány praepositioval: ha, és azzal a volna felével, melyért a zsidó semmit sem ad, el nem hallgatunk, a hazas megszabaditva nem leend.

A kecskeméti nemzetörök ama megfutamadott 4 napos pestmegeieiek közt nem valának. A második csapat egy izben nagy áryúzásnak vala kitéve; de meg nem szaladt, ekkor egy igen jeles polgártársunk áryugolyóval lábszáron találva, a sebben iszonyú kínok között meg is halt.

Elég hozzá: Kecskemét ezuttal is 318 egyént állit a csatatérre, mig egész jászkunság — tudtunkra csak 500 s nehánnyal áll elő.

Nem ijedtünk mi meg a verbászi lenyügöző táborozástól s most ismét — kik ott valánk — sokan lépünk ki a sikra Jelliasich ellen.

Szüntessük meg tehát a tollharcot uraim; ugy segítjen, midőn az ember oldalán fegyver csörög s a csatater felé húzódik harcziás lelkesedés miatt alkalmatlanná lesz a replicázásra.

Szerkesztő urhoz — tán utoljára — még egy pár szóm van.

Őn azt hiszi, hogy alezredes Máté ur, kinek akaratos hanyagsága miatt Temerin és Járek tönkre égelt azóltá ki tudja hol van.

Korántsem.

Nállunk Kecskeméten van bizó kelme, s kappan peccsenyén s jó magyar boron tengődik amolylyan civilis étvágygyal.

Azonban alezredesi huszár ruhát csakugyan nem látunk rajta sityegni.

Van ott még néhány császár huszár i két tisztel, kik tökéletesen magyar ellenes szelleműek.

A közember császár emberéck mondja ma-

gát s hogy, ha parancsolat jő, ők a ráczokhoz is általtérendnek.

Jó helyen vannak kegyetek derék hadiak: csak hogy a nyílt ellenszenvet egyszer majd középünk is észreveendi s oda út, hová koronázás-kor a császár koronája szokott illesztetni.

G. F. önkényes nemzetőrtsizt.

Szerény vélemények s tanácsok.

1-ör. Pest megmentésére, magát Pestet kitisztítani minden reactionariustól.

2-ör. Budára merőn igazi honszeretettől lán-goló katonaságot tartani, vagy egyet sem; a tü-zérséghez magyar hozzáértőket rendelni, mert különben Buda első ágyú lövésre el' lesz árulva.

3-ör. Minden tanuló, s iparos ifjuságot fel-hini a haza szent nevében a hon szive őrzésére.

4-ör. A hű nemzetőröknek czélszerű felosz-tása; a katonaság lelkesítésék, s mindenüve mel-léje nemzetőrség rendeltessék, mert még most, a különben jó buzgóhonfivá leendett közvitézék is készek még tisztjök parancsára atyjok szivebe döfni a kardot.

5-ör. A megyék felszólítása, hogy a ki a sza-badságot élvezni akarja, siessen a haza zászlóji alá, s ha ez nem teljesülne, erővel is kényszerítés-ék az olyan ember, ki a vadállatnál gondatlanabb, melly védi ővéit, de csak a magyart veri Isten átka, hogy az alföldet pusztítani engedí, s egy gyáva nép által engedí meggyaláztatni.

A haza megmentésére.

1-ör. 100,000 ujonczot néhány nap alatt összeállítani, s minden helység 5 nap alatt tartoz-zék magát felfogyverezni, ha mással nem, va-dász puskával. A Dunántuliakat mindjárt Pest felé rendelni, hogy utját olvághassák, a közleke-dést szinte gátolják a horvátoknak.

2-ör. Erő hatalom; hogy a háladatlan felsza-badult népet észrehozassák, kik nem elégtették meg az ingyen szabadságot, hanem még más ör-dögi vágyat táplálnak magukban; dicséret a többi buzgóknak.

3-ör. Szóllitassék, minden új szabad polgár, hogy új szabadságát vérrel szerezzék s tartsa meg, mellyet tőle az ármánykodó camarilla megfosz-tani törekszik.

4-ör. Hogy minden pap szóllitassék fel, hogy elfelejtvén a méltatlanságokat, mellyeket ollya-noktól leginkább szenvedtek, kik most legnagyobb ellenségei hazánknak, — teljesítsék azt, mit a di-cső Francia clerus tett, a hon polgáraiért.

5-ör. Végre ti nagy urak, kik azt gondoljátok, hogy nyertek, ha a régi visszajön; család-tok, mert az adó meg lesz, még ha százszor folya-modtok is a camarillához.

Egy katona.

Nyilvános köszönet.

Heranus János hadnagy ur, mint azon kül-dötség egyik tagja, melly a folyó évi augustus 26-kán tartott esküdtszékünk alkalmával száza-dosunk indítványa nyomán, kiküldetett az iránt, miszerint századunk területében lakó vagyonosb polgártársainkat, századunk szegényebb sorsu tagja számára, nemzetőri egyenruhára fordítandó készpénzbeli szives adakozásokra hazafiilag kérje meg — valamint ezen alkalommal 212 pftnyi öszvegnék beszédése mellett, úgy őrnagy Föld-váry Lajos ur vezérsége alatti honvédiek folyó évi augustus 8-kán lemenetelőkkor is, azon zászlóalj szegényebb sorsuak számára, századunk ál-tal összetett sommához, 170 pftnak szives rész-letes adakozások útján megszerzése által, a sze-gényebb sorsu polgártársaink iránti buzgó és példás jellemét kitűnőleg tanusítván, a miért ab-beli fáradságtalan mindkétrendű erélyes emberi s hazafiui eljárása, az esküdtszék közméltánylasi köszönet kísérete mellett, ezennel jegyzőkönyvi-leg örökítették, s ezen határozatnak hírlapok ut-jáni köröztetése elrendeltetik. — Kelt a Pestme-gyei III-ik zászlóalj 4-ik század becsület s ille-tőleg esküdtszék 1848-ki september 9-kén Pes-ten tartott üléséből

jegyzi a t. esküdtszék jegyzője
Sávoly József.

Felszólítás a hon lelkes leányai-hoz. A dunántuli kerületben összesereglett vi-téz honfiak a veszély-környezte hon mentésére életüket hozzák áldozatul. Ne késsetek ti is e hon melegkeblu leányai, a haza mentése körül gyön-géd résztvételtekkel segéd kezeket nyujtani, a hazáért vérző honfiak ápolására felállítandó tá-bori kórház felszerelését elősegíteni, s így a meg-kívántató fehérműtökkel, u. m. ingek-, lepedők-, vászon-, szalma-zsákok-, tépés- és pólyákból áló adakozásaitokkal mielőbb hozzájárulni. Csok-onics Leona bárónő (kecskeméti utca, saját ház) és Nádosy Istvánné (3 korona utca, sa-ját ház) az érintett tárgyakat minden időben a haza nevében köszönettel átveendik. Pesten, sept. 20-ikán. — Sauer Ignác, ország főorvosa.

H I R D E T É S E K.

(3-3)

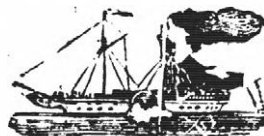
Nevelő kerestetik.

Három nevelendék gyermekek mellé falura, a ki magyar nyelven kívül németül és franczián is tudjon, s nevelői kiképezettséggel bírjon. — A vadászskürtnél 46-dik szám, vagy kerepesi úton 6-dik szám alatt értekezni lehet.

(2-2)

Székes Fejérvári szőlő hegyen mintegy 140 akóig lévő szőlő-must szabad kézből eladandó, bővebb tudomást alóírtánál nyerhetni Pesten aranykéz utsza 29-ik szám alatt 3-ik számú szoba.

Izsák Pál.



Gőzhajók járása

septemberben 1848.

Pestről Bécsbe mindennap reggeli 6 órak.
„ Eszékre vasárnap, kedd és péntek-
ken reggeli 5 órakor.

A dunagőzhajótársaság
főügyvivősége.

Magyar kö-zépp. vasut.



Naponkinti indulások 1848-dik september
1-sőjétől fogva további rendelkezésig.

A t. oz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 óra
	30 perc.
„ „	teheronat déliben 11 órakor
„ „	személyvonat délut. 1 1/2 óra.
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 4 óra 15
	perc.
„ „	Személyvonat reggeli 6 óra
	45 perc.
„ „	Személyvonat délután 1 óra
	45 perc.
Pestről Vác felé reggel	7 órakor.
„ „	délután 3 óra 30 perc.
Váczról Pest felé reggel	8 óra 30 perc.
„ „	délután 5 „ 45 „

A magyar középponti vasut
Igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE.** Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivatalok-nál **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.